

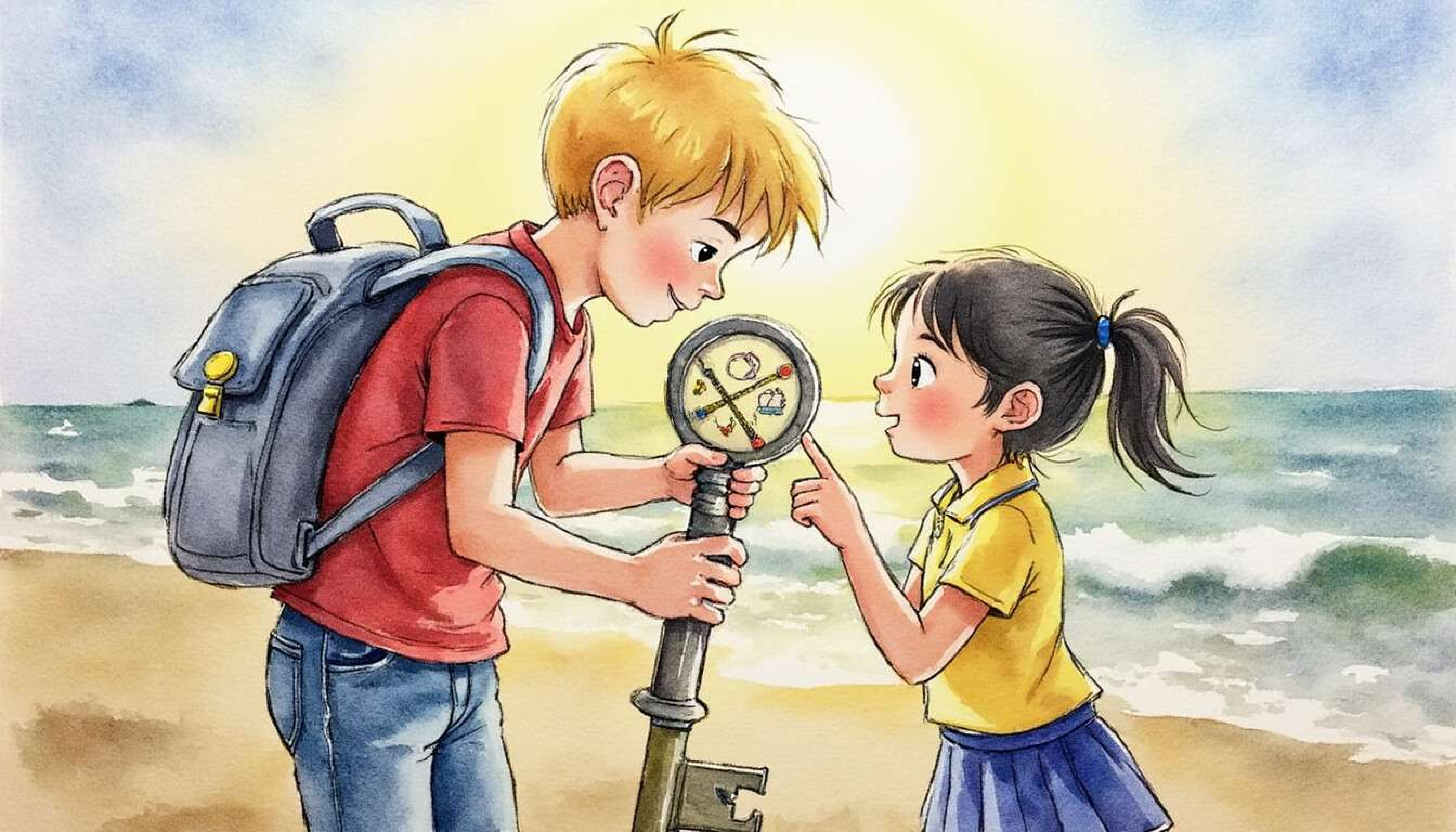

**Tim en Janneke zochten naar schelpen
op het strand, genietend van de warme
zon en de zachte bries. Plotseling
voelde Tim iets hards onder het zand.
Hij trok met al zijn kracht.**

**Hij trok een roestige bos sleutels omhoog,
één grote en bedekt met vreemde symbolen.
Janneke riep uit: "Waar zou dit voor kunnen
zijn?" Tim antwoordde: "Dit is het begin van
een geheim... daar ben ik zeker van."**

**Janneke bekeek de grote sleutel
aandachtig. "Kijk naar deze symbolen...
het lijkt wel een kaart!" Tim boog zich
over haar schouder, geïntrigeerd.
"Misschien leidt het ons ergens naartoe."**

In het vissersdorp vertelde een oude visser hen over de verlaten vuurtoren. "Er is onrust daar. Sommige geheimen kun je beter verborgen laten." Janneke vroeg: "Waarom dan?" De visser antwoordde: "Dat moeten jullie zelf ontdekken."

**Wolken pakten zich samen boven de zee. De visser wees naar de toren.
"Zelfs de stormen beschermen dit geheim. Wees voorzichtig." Tim voelde een rilling over zijn rug lopen.**

**Thuis pakten ze een rugzak, zaklamp
en notitieboek in. "We moeten goed
voorbereid zijn," zei Janneke. Tim
knikte vastberaden. "Dit wordt
spannend."**

Die avond slopen ze naar de vuurtoren. Voor de zware houten deur probeerden ze de sleutels. Plotseling klonk er een klik, en de deur zwaaide langzaam open. Janneke vroeg: "Durf je wel?" Tim antwoordde: "We zijn te ver gekomen om terug te gaan."

**Binnen was het koud en donker. Hun
voeten kraakten op de houten vloer.**

De muren waren vochtig en ruw.

**Janneke fluisterde: "Alles voelt zo oud
en mysterieus aan..."**

Voor hen kronkelde een smalle wenteltrap omhoog. Ze zagen oude namen en symbolen in de muren gekerfd. Tim fluisterde: "Ze wilden iets doorgeven... maar wat?" Janneke antwoordde: "Laten we verder klimmen."

Bovenaan vonden ze een kist. In het logboek lazen ze: "Het licht mag nooit uitgaan. Zonder licht zullen schepen verloren gaan." Janneke riep uit: "Daarom was de toren zo belangrijk..."

Plotseling hoorden ze voetstappen beneden. Er was nog iemand in de toren. Janneke fluisterde: "Er komt iemand!" Tim antwoordde: "Snel, verstop je!"

**Ze bewogen zich geruisloos tussen de
schaduwen. De figuur zocht rond,
maar vond hen niet. Janneke
fluisterde: "We moeten heel stil
blijven."**

Achter een losse steen ontdekten ze een geheime kamer. De deur kraakte toen ze hem openden. Tim riep uit: "Kijk wat hierachter zit!" Janneke zei: "Dit moet het geheim zijn..."

**Op een stenen voetstuk lag een kristal
dat zachtjes gloeide. Tim tilde het
voorzichtig op, en het licht
verspreidde zich door de kamer.
Janneke riep uit: "Het werkt echt!"**

**Het licht scheen boven in de toren en
verlichtte de zee. Schepen in de verte
glinsterden veilig in het maanlicht. Tim riep
uit: "We hebben het geheim gered!" Janneke
voegde eraan toe: "En de schepen zijn veilig!"**

Ze liepen terug naar het dorp, voldaan en trots. Hun avontuur was voorbij... maar de herinnering bleef. Janneke zei: "Wat een avontuur!" Tim antwoordde: "En dit is nog maar het begin van onze geheime jacht."

